

en Lov, hvorved dette Rigsraad skulde ordnes saaledes, at det kunde være stiftet til at lovgive om visse Anliggender i Kongeriget; det gik ud paa, at de „hidtilværende Fællesanliggender skulde“ osv. Regjeringen erkjendte altsaa, ganske i Overensstemmelse med, hvad jeg tidligere her har oplyst, at det, der hidtil havde været Fællesanliggender, nu maatte gaae over til at blive noget Andet; thi som Fællesanliggender kunde de ikke vedblive at behandles af det Rigsraad, der kun var til for Kongerigets og Hertugdømmet Slesvigs Fællesanliggender. Dette gik man imidlertid ikke ind paa, og man kunde ikke gaae ind derpaa, af den meget simple Grund, at dersom man havde antaget, at disse hidtilværende Fællesanliggender skulde behandles saaledes, laa der i det Ord „hidtilværende“, at de ikke mere vare Fællesanliggender, men efterfølgende der kun var en Berettigelse, fordi der var Fællesanliggender — see Oprindelsen til det Altsammen i Forordningen af 26de Juli 1854 —, vilde disse Anliggender, saafnart der havde været en legal Erklæring for, at Fællesanliggender vare de, der hidtil havde været fælles, derved have opført at være Fællesanliggender, og det Hele faldt da sammen af sig selv. Man gled da hen over Sagen og forsøgte at tilveiebringe en Lov, som skulde indskrænke Rigsraadet for Kongeriget Danmarks og Hertugdømmet Slesvigs Fællesanliggender til at bruges alene for Kongeriget. Der førtes en stor Mængde Forhandlinger, som endte med, at man fik Loven af 23de December 1864, og da den sidst er bleven ansøgt imod mig, som et af de Deviser, der skulde godtgjøre, at Rigsraadet nu havde en Berettigelse til at optræde paa Kongerigets Vegne alene, samt at det var et Rigsraad, som ikke mere var Rigsraad for Kongeriget Danmarks og Hertugdømmet Slesvigs Fællesanliggender, har jeg paany efterseet denne Lov. Titelen siger vel, at Grundloven af 18de November 1863 skal indskrænkes og forandres; men naar jeg gaaer til Paragrapherne og spørger: Hvori er den indskrænket, er der in-

gen Paragraph, som svarer mig, at den skal indskrænkes i sit Omraade, ligesaa lidt som der er nogen Paragraph, der svarer mig, at den skal indskrænkes i de Bestemmelser, som vise, hvorledes Fællesstabet skal opretholdes, og hvori det egentligt bestaaer. Der er kun Bestemmelser, som sige, at i Valgkreds, hvor der ikke mere kan vælges Medlemmer, skal der ikke mere vælges saadanne, og der er fremdeles Bestemmelser, som sige, at visse kongevalgte Medlemmer skulle borttages; kort sagt, der er i § 1 Bestemmelser af denne Art, men de have ikke haft nogen væsentlig Indflydelse paa selve Grundlovens Omraade og Formaal, efterfølgende ingen af de Bestemmelser i denne, som gik ud herpaa, have lidt den allermindste Forandring. Dette er saa meget sikkrere, som der, længe efter at Loven af 23de December 1864 udkom, fandtes en offentlig Opregning i Rigsraadstidenden af de Valgkreds, der hørte under dette Rigsraad, og hvori alle de slesvigiske Valgkreds vare nævnte. Da man siden ved Omvalget til Folkethinget kun i Kongeriget har kunnet faae valgt Medlemmer for Kongeriget Danmarks og Hertugdømmet Slesvigs Fællesanliggender, er dette faldet bort med Hensyn til Folkethinget, men med Hensyn til Landsthinget tør jeg sige, at det endnu i dette Dieblid finder Sted; i alt Fald stod der under 28de August 1865 opført en 13de Valgkreds, hvorunder hørte Haderslev, Tønder og Løgumkloster Amt, og en 14de Valgkreds, bestaaende af Aabenraa, Sønderborg, Nordborg og Flensborg Amt samt Staden Flensborg og Kappel Herred. Disse Kreds ere beliggende i Slesvig, og imellem de Medlemmer, som her staae opførte, findes der: Hansen, Biskop paa Als; men vi vide, at Formanden i Landsthinget paa en ganske etendommelig Maade og paa egen Haand har udelukket ham . . .

Formanden: Jeg maa gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg ikke finder det rigtig, at man her bedømmer, hvad der er foregaaet i Rigsraadets Landsthing.